

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจโดยทั่วไป มีผู้วิจัยเรื่อง
ในหัวข้อนี้ไว้มากมายเรื่อง ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย ที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับปัญหา
ในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. 1949 Lauby¹ ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " An Analysis
of the Student Teaching Program in the Secondary Schools at Indiana
University " โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อที่จะกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการฝึกสอน
2. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของนิสิตฝึกสอน
3. เพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของโครงการในขณะนั้น
4. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้ตามแนววัตถุประสงค์ของโครงการ

ในการวิจัยครั้งนั้นได้ทำการวิเคราะห์

1. วัตถุประสงค์ของการฝึกสอน
2. กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีนิสิตฝึกสอนปฏิบัติในระยะเวลาของการฝึกสอน
3. ปัญหาและความยุ่งยากที่นิสิตฝึกสอนประสบในขณะที่ทำการศึกษาฝึกสอน
4. ข้อเสนอแนะของนิสิตฝึกสอนเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงการฝึกสอนที่
มหาวิทยาลัยอินดีแอนา

Lauby² ได้รวบรวมข้อจากนิสิตฝึกสอนแห่งมหาวิทยาลัยอินดีแอนา 226
คน ที่ฝึกสอนแขนงวิชาต่าง ๆ 11 แขนงวิชา โดยให้ผลิตรายงานเป็นระยะ ๆ รวม 4 ระยะ

¹Lauby, Josephine Cecilia, An Analysis of the Student Teaching Program in the Secondary Schools at Indiana University, Thesis Abstract Series no.4, School of Education, Indiana University, Bloomington, 1949

²Lauby, Op. Cit.

ควบกันคือ

1. ระยะเริ่มต้นของการฝึกสอน
2. ในระหว่างการฝึกสอน
3. เวลาที่การฝึกสอนใกล้จะสิ้นสุด
4. ภายหลังที่การฝึกสอนใกล้สิ้นสุดลงแล้ว

นอกจากนี้ Lauby³ ยังได้รวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ช่วยฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนเหล่านี้จำนวน 96 คน โดยให้อาจารย์ช่วยฝึกสอนเขียนรายงานเป็น 4 ระยะเช่นเดียวกัน และได้รับความช่วยเหลือจากคณะกรรมการฝ่ายมัธยมศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอินเดียนา ซึ่งได้รายงานถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน

ส่วนใหญ่ของการค้นพบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการมีดังต่อไปนี้ :-

นิสิตฝึกสอน อาจารย์ช่วยฝึกสอนและคณะกรรมการของคณะประมาณ 75 % ให้ความเห็นพ้องกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการฝึกสอนซึ่งมีทั้งหมด 20 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. จัดประสบการณ์ซึ่งจะช่วยให้นิสิตมองเห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนความเจริญเติบโตของนักเรียน และจัด และปรับการสอนของตนให้เข้ากับสภาพนั้น ๆ
2. จัดประสบการณ์ที่นิสิตจะหัดสร้างและรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะ.
3. จัดประสบการณ์ซึ่งจะให้โอกาสแก่นิสิตในการพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับคนอื่น
4. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยให้นิสิตมีโอกาสดูงานและสร้างบทเรียนประจำวัน

³Lauby, Op.Cit.

5. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานประจำวันของห้องเรียน
6. จัดประสบการณ์ที่เด็กจะได้เรียนการชี้แนะทางการเรียนแก่นักเรียน
7. จัดประสบการณ์ซึ่งเด็กจะพัฒนาความสามารถในการแนะนำการเรียนตามวิธีการประชาธิปไตย
8. จัดประสบการณ์ที่จะพัฒนาความสามารถของเด็กรับผิดชอบในการนำการอภิปรายปัญหาในห้องเรียน
9. จัดประสบการณ์ซึ่งเด็กจะได้สร้างสภาพการณ์เรียน ในอันที่จะพัฒนาการคิดวิพากษ์วิจารณ์แก่นักเรียน
10. จัดประสบการณ์ซึ่งเด็กจะได้มีโอกาสใช้ระเบียบวิธีสอนหลาย ๆ อย่าง และได้มีโอกาสพัฒนาทักษะในการสอน จนกระทั่งมีความสามารถทำการสอนตามอำนาจที่มอบหมายโดยสภาพการสอนหลาย ๆ แบบ
11. จัดประสบการณ์ซึ่งเด็กจะได้จัดทำการวัดและประเมินผลความเจริญของงานของนักเรียน
12. จัดประสบการณ์ซึ่งเด็กจะหัดเลือกใจและตีความหมายของข้อสอบแบบปรนัย ตลอดจนการใช้ระเบียบวิธีที่จะสามารถเข้าใจนักเรียนและแนะนำความเจริญของงานของนักเรียนได้
13. จัดประสบการณ์ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับแบบเรียน วัสดุคู่มือ และอุปกรณ์ในการสอน โดยเฉพาะในแขนงที่ตนสนใจ
14. จัดประสบการณ์ซึ่งเด็กจะแสวงหาทักษะในการนำบทปฏิบัติทางการศึกษาที่โรงเรียนมาแล้วไปใช้ปฏิบัติ
15. จัดประสบการณ์ที่จะให้นักเรียนมองเห็นสภาพโรงเรียน และมีทัศนคติชอบ

ในการดำเนินงานตามนโยบายที่มหาวิทยาลัยฯ ออกจนการฝ่าฝืนสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

- 16. ฝ่ายจัดประสบการณ์ที่มีเด็กจะเรียนว่าชุมนุมชนแต่ละโรงเรียนจะทำงาน ร่วมกันได้อย่างไร
- 17. จัดประสบการณ์ที่มีเด็กจะใ้ครูจัดกิจกรรมในชุมนุมชนเพื่อประโยชน์ใน การเรียนการสอน
- 18. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยใ้เด็กพัฒนาปรัชญาชีวิตและปรัชญาทางการ ศึกษาที่เป็นประชาธิปไตย
- 19. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยใ้เด็กใ้มีศิลปารตนาที่จะมีความเจริญงอกงาม ทั้งในวิชาดีและวิชาการ และใ้มีความเจริญงอกงามอยู่เสมอ
- 20. ช่วยใ้มีประสบการณ์ของราย ๆ อย่างใ้เพียงพอใ้เด็กจะสามารถควบคุมตนเอง เริ่มจากความรูใ้ในเนื้อหาวิชา และฝึกหัดในวิชาดีของตน จน ถึงระดับที่สามารจนแนะแนวการเรียนของนักเรียนใ้โดยลำพัง

ในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาและความยุ่งยากต่าง ๆ ที่มีเด็กประสบมีดังต่อไปนี้ :-

- 1. เด็กฝึกสอนใ้เผชิญปัญหาและความยุ่งยากต่าง ๆ อย่างมากมายใน ขณะฝึกสอน เด็กฝึกสอนและอาจารย์ช่วยฝึกสอนใ้รายงานปัญหาและความยุ่งยากเป็นจำนวนทั้งสิ้น 2246 ข้อ
- 2. ปัญหาและความยุ่งยากทั้ง 2246 ข้อ นี้จัดเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 44 ประเภท และเป็นปัญหาเกี่ยวกับชีวิตต่อไปนี้
 - 2.1 ปัญหาเกี่ยวกับวินัยและการควบคุมนักเรียน
 - 2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับคำสั่งการ ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน
 - 2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการสอนและการแนะแนวเด็กเรียนในการอธิบายปัญหา

- 2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผน และการจัดรวบรวมกิจกรรมการ
เรียน วิทยุต่าง ๆ ตลอดจนวิธีดำเนินการ
- 2.5 ปัญหาเกี่ยวกับการสร้างความสนใจแก่นักเรียน และการตอบสนอง
ของนักเรียน
- 2.6 ปัญหาเกี่ยวกับการขาดความตั้งใจในตนเอง และเสถียรภาพ
บางอารมณ์
3. โดยทั่วไป ๆ ไปปัญหาและความยุ่งยากชนิดเดียวกันนี้มีอยู่ตลอดไปทั้ง 3
ระยะของการฝึกสอน
4. มีปัญหาและความยุ่งยากบางประการซึ่งมีอยู่ในระยะใดระยะหนึ่งแล้ว
ไม่มีในระยะอื่นอีกจนเกินไประลอก
5. เมื่อเห็นปัญหาและความยุ่งยากที่มีลักษณะใดก็ตามจากแขนงวิชาใด
วิชาหนึ่งก็มักมีอีกแขนงหนึ่ง ข้อมูลเหล่านี้ไม่ได้บอกถึงความแตกต่าง
ที่เด่นชัด
6. เมื่อเผชิญปัญหาที่มีลักษณะใดก็ตามก็ เหมือนกับที่มีลักษณะใดก็ตาม
7. ปัญหาและความยุ่งยากของนิสิตฝึกสอนในโรงเรียนของมหาวิทยาลัย
มีสิ่งที่คล้ายกันและที่ต่างกันกับปัญหาของนิสิตฝึกสอนในโรงเรียนอก
มหาวิทยาลัย
8. มีปัญหาและความยุ่งยากบางประการของนิสิตฝึกสอนที่ไม่ได้นำมา
อธิบายกันในภาพรวมเฉพาะที่เฉพาะหรือกับอาจารย์ช่วยฝึกสอน
9. มีปัญหาบางข้อที่ยังแก้ไม่ได้แม้จะสิ้นสุดการฝึกสอนแล้ว

ในปี ค.ศ. 1950 Wey⁴ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "A Study of the Difficulties of the Student Teachers and Beginning Teachers in the Secondary Schools as a Basis for the Improvement of Teacher Education with Particular Reference to the Appalachian State Teachers College" โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อจะค้นหาและเปรียบเทียบความยุ่งยากที่นักศึกษาฝึกสอน และผู้เริ่มต้นเป็นครูในโรงเรียนมัธยมประสม
2. เพื่อสรุปผลจากสิ่งที่ค้นพบและนำมาเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงโครงการฝึกหัดครูทั้งก่อนประจำการและในประจำการ

ในการวิจัย Wey⁵ ได้ข้อมูลจากนิสิตฝึกสอนในโรงเรียนมัธยม 138 คน อาจารย์ช่วยฝึกสอน 38 คน ซึ่งได้ดูแลนิสิตฝึกสอนเหล่านั้น ผู้เริ่มต้นเป็นครูในโรงเรียนมัธยม 95 คน ครูเหล่านี้สำเร็จการศึกษาจาก Appalachian State Teachers College และเพิ่งออกไปทำการสอน ศึกษานิเทศก์ 75 คน ที่ทำการนิเทศก์ครูเหล่านี้

Wey⁶ ได้ขอให้นิสิตฝึกสอนและอาจารย์ช่วยฝึกสอนรายงานความยุ่งยากของนิสิตฝึกสอนเป็น 3 ระยะ และขอให้ผู้เริ่มต้นเป็นครู และ ศึกษานิเทศก์รายงานความยุ่งยากที่ผู้เริ่มต้นเป็นครูพบในขณะทำการสอนครั้งแรก โดยแบ่งเป็น 3 ระยะเช่นเดียวกับนิสิต และได้ออกความยุ่งยากเหล่านั้นแก่ไทหรือยังในขณะที่เขียนรายงาน

⁴Wey, Herbert W., A Study of the Difficulties of the Student Teachers and Beginning Teachers in the Secondary Schools as a Basis for the Improvement of Teacher Education With Particular Reference to the Appalachian State Teachers College, Thesis Abstract Series, no.4, School of Education, Indiana University, Bloomington, 1950.

⁵ ⁶Wey, Op. Cit.

สรุปผลของการวิจัยในครั้งนี้ :-

ความมุ่งหมายที่นิสิตฝึกสอนและผู้เริ่มต้นเป็นครูรายงานจัดเป็นหมวดใหญ่ ๆ ได้
ดังต่อไปนี้

1. การแก้ไขความบกพร่องเกี่ยวกับทัศนคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ในอาชีพ
บุคลิกภาพทางร่างกาย และ บุคลิกภาพทางการสอน
2. การแก้ไขปัญหาหรือปรับแก้ข้อปัญหาในการวางแผนทางเทคนิคการสอน
การแนะแนวกิจกรรมพิเศษ การพัฒนาให้นักเรียนมีนิสัย และทักษะที่ดี
ทางการศึกษา การวัดความสัมฤทธิ์ผลของนักเรียน การจัดและกา
รปกครองชั้น การควบคุมและการแนะแนวนักเรียน การแนะกิจกรรม
เสริมหลักสูตร และการปรับปรุงตัวเองให้ทำงานในอาชีพ ความ
สัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และการประกอบงานในหน้าที่การสอน
3. การแก้ไขหรือปรับแก้ข้อปัญหาเกี่ยวกับสภาพการกินอยู่ กิจกรรมทาง
สังคม ศาสนา และ วัฒนธรรมของครู รวมทั้งความสนใจหรือขาด
ความสนใจของชุมชน

เมื่อนำเอาความมุ่งหมายที่นิสิตฝึกสอนรายงาน รวมกับความมุ่งหมายของนิสิต
ฝึกสอนที่อาจารย์ให้เหตุผลรายงานแล้ว จะพบว่าความมุ่งหมายของนิสิตฝึกสอนอาจจัดเป็นหมวด
ใหญ่ ๆ ได้ 10 หมวดดังต่อไปนี้ :-

1. ปัญหาต่าง ๆ ทางวินัยและการควบคุมนักเรียน
2. การเร้าความสนใจของนักเรียนและการทบทวนของนักเรียน
3. การจัดกิจกรรมประจำวันในห้องเรียน
4. การปรับแก้ข้อที่โรงเรียนมีเครื่องมือไม่เพียงพอ
5. เทคนิคการสอนอย่างกว้าง ๆ
6. การขาดความรู้ในเนื้อหาวิชาและวิธีประกอบการสอนชั้น ๆ

7. การขาดเสียงที่เหมาะสมแก่การสอน
8. การสอนบทเรียนและการแนะแนวการอภิปรายของนักเรียน
9. การคิดแปลงให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และความ
สามารถของนักเรียน
10. ความยุ่งยากเกี่ยวกับการวางแผนและจัดกิจกรรมในการเรียน รวมทั้ง
ทั้งวัสดุต่าง ๆ ตลอดจนวิธีทำเป็นการ

ส่วนปัญหาและความยุ่งยากที่ผู้เริ่มต้นเป็นครูประสบนับก็คล้าย ๆ กับความยุ่ง
ยากที่นิสิตฝึกสอนประสบ คือ เกี่ยวกับการควบคุมนักเรียน การปรับตัวให้เข้ากับสภาพต่าง ๆ
ในโรงเรียน ความยุ่งยากเกี่ยวกับการสอน การปรับให้เข้ากับความต้องการของเด็กและ
ความสามารถของเด็ก การเร้าความสนใจของเด็ก การเก็บและการพิจารณาความ
สามารถในการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทำการนิเทศและผู้บริหาร

จากการค้นคว้าทอสรุปได้ดังนี้ :-

1. ปัญหาและความยุ่งยากที่นิสิตฝึกสอนได้พบ เป็นปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรม
การสอน และปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางบุคลิกภาพ..
2. นิสิตฝึกสอนมักจะไม่ประสบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพบปะหรือทำงานร่วมกับ
ผู้ปกครองของนักเรียน และในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใน
ชุมชน
3. นิสิตฝึกสอนและอาจารย์ช่วยฝึกสอนมีความเห็นไม่พ้องกันเกี่ยวกับลักษณะ
ขอบเขตและความบ่อยที่กล่าวถึงปัญหาที่นิสิตได้พบ
4. ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มีภูมิอยู่ตลอดระยะเวลาการฝึกสอน ปัญหาที่ยังแก้ไม่ได้
มักจะได้แก่ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวินัย การควบคุมนักเรียน เทคนิคการสอน
การจูงใจในการเรียน ความขาดแคลนเครื่องมือในโรงเรียน ความ
รู้ในเนื้อหาวิชาและเสียงในการสอน

5. นิสิตฝึกสอนและผู้เริ่มต้นเป็นครูไม่ใ้คงมองเห็นว่าความยุ่งยากในการสอนของเขาเกิดจากความมกثرةของส่วนบุคคล
6. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวินัย และการควบคุมนักเรียนเป็นปัญหาที่ถึงนิตฝึกสอนและผู้เริ่มต้นเป็นครูได้พบข้อที่ถี่สุด และมีกมีอยู่ตลอดเวลาของการฝึกสอนของนิตฝึก และตลอดปีแรกของการทำงานเป็นครู
7. โศกหวั้ไปความยุ่งยากของนิตฝึกสอนและผู้เริ่มต้นเป็นครูจะแตกต่างกันในขอบเขตและจำนวนครั้งที่เกิดขึ้น
8. นิตฝึกสอนยังไม่มีโอกาสประสบปัญหาอีกหลายประการซึ่งเขาอาจเผชิญภายหลังที่ออกไปเป็นครูแล้ว

ในปี ค.ศ. 1953 Dilley⁷ ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " Problems of a Group of Student Teachers in Elementary Education with Implications for the Improvement of Teacher Education at Indiana University " โดยที่ วัตถุประสงค์ที่จะค้นหาและวิเคราะห์ปัญหาการฝึกสอนของนิตฝึกสอนระดับประถมศึกษา และ ที่จะเสนอแนะการปรับปรุงโครงการฝึกหัดครูของมหาวิทยาลัยอินเดียนา

Dilley⁸ ได้รวบรวมข้อมูลจากนิตฝึกสอนของมหาวิทยาลัยอินเดียนา ซึ่งได้ฝึกสอนเต็มเวลาในชั้นประถมศึกษา 47 คน และ อาจารย์ช่วยฝึกสอนของนิตฝึกเหล่านี้ 47 คน การเก็บข้อมูลจากนิตฝึกสอน ได้ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ แบบสอบถามที่นำมาใช้เป็นแบบสอบถามแบบคำตอบอิสระ และแบบ paired comparison scale สำหรับอาจารย์ช่วยฝึกสอนใช้แบบสอบถาม 2 แบบ คือ Check - list ซึ่งอาศัยปัญหาของนิตฝึกสอนเป็นหลักในการสร้าง และ paired comparison scale ซึ่งเอื้อออกมาจากที่นักวิจัยคนก่อน ๆ ได้ค้นพบ

⁷Dilley, Norman E., Problems of A Group of Student Teachers in Elementary Education with Implications for the Improvement of Teacher Education at Indiana University, Thesis Abstract Series, no. 5, School of Education, Indiana University, Bloomington, 1953

⁸Dilley, Op. Cit.

สรุปของถาวรคนควาไ้ดังนี้

1. เป็นการยากสำหรับอาจารย์ช่วยฝึกสอนที่จะแนะแนวนิสิตฝึกสอนให้ได้ ยอติ ถ้าหากนิสิตฝึกสอนเหล่านั้นไม่มีความกล้าหาญที่จะมองหาสิ่งควร ทำ และขอทำสิ่งนั้น
2. อาจารย์ช่วยฝึกสอนบางคนต้องการความมั่นใจ และต้องการมีโอกาส พูดคุยอภิปรายกับผู้แทนจากมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามอาจารย์ ช่วยฝึกสอนเหล่านี้ได้ทำหน้าที่ของตนอย่างน่าพอใจ
3. อาจารย์ช่วยฝึกสอนที่มีประสบการณ์ไม่ต้องการคำแนะนำที่แรงและความ มั่นใจเหมือนอาจารย์ช่วยฝึกสอนใหม่ ๆ และมักเป็นคนที่ยอมรับซึ่งสอนแนะ นำนิสิตมากกว่าอาจารย์ช่วยฝึกสอนใหม่
4. อาจารย์ช่วยฝึกสอนจำเป็นต้องมองเห็นความสำคัญของการแสดง ความ มั่นใจค่อนนิสิตฝึกสอน การส่งเสริมและให้กำลังใจช่วยให้ให้นิสิตคิดว่า อาจารย์ช่วยฝึกสอนมีความเชื่อในตน
5. อาจารย์ที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัยยังมีจำนวนไม่เพียงพอ

ในข้อหาบของการวิจัยได้เสนอแนะให้มีการวิเคราะห์จุดแข็งและของอาจารย์ ช่วยฝึกสอน เพื่อให้การฝึกสอนของนิสิตประสบผลสำเร็จ

ในปี ค.ศ. 1953 Pfeiffer⁰ ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " A Study of the Problems and Attitudes of Beginning Supervising Teachers in the Program of Fulltime Student Teaching at Indiana University "

โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะ

⁰Pfeiffer, Robert Thomas, A Study of the Problems and Attitudes of Beginning Supervising Teachers in the Program of Full-time Student Teaching at Indiana University, Thesis Abstract Series, no.5, School of Education, Indiana University, Bloomington, 1953

1. ดำรงตำแหน่งผู้เริ่มตนเป็นอาจารย์ช่วยฝึกสอนประสม
2. ชำนาญทัศนคติและข้อคิดเห็นที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนมีผลปัญหาเท่านั้น
3. ชรูปและเสนอแนะการปรับปรุงการบริการที่จะให้แก่อาจารย์ช่วยฝึกสอน

ในการรวบรวมของ Pfeiffer¹⁰ ใช้วิธีสัมภาษณ์ โดยเลือกสัมภาษณ์ อาจารย์ที่เพิ่งเริ่มหน้าที่เป็นอาจารย์ช่วยฝึกสอน ตามโครงการฝึกสอนเต็มเวลา ใน โรงเรียนมัธยมที่มีอยู่ในความดูแลของมหาวิทยาลัย

ผลของการค้นคว้าสรุปได้ดังนี้ :-

1. ปัญหาที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนใหม่ประสบในการทำงานร่วมกับนิสิตฝึกสอน ได้แก่ (1) ปัญหาการวัดความเจริญงอกงามของนิสิตฝึกสอน (2) การทำงานร่วมกับนิสิตฝึกสอนที่เกรียมตัวไม่เพียงพอ (3) การช่วยเหลือนิสิตฝึกสอนเกี่ยวกับวินัยและการวางแผนกิจกรรมการสอน (4) การสังเกตการสอน (5) การแบ่งงานให้นิสิต (6) การประเมินผลที่ทางมหาวิทยาลัยทำให้อาจารย์ช่วยฝึกสอน ในบรรดาปัญหาเหล่านี้ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลความเจริญงอกงามของนิสิต เป็นปัญหามีความยุ่งยากมากที่สุด และอาจารย์ช่วยฝึกสอนต้องการความช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย

2. อาจารย์ช่วยฝึกสอนใหม่รู้สึกพอใจในงานนิเทศนิสิตฝึกสอน และเต็มใจที่จะรับงานนี้ถึกรวมทั้งสนับสนุนโครงการฝึกสอนว่าดีควรทำต่อไป

3. ทัศนคติและความคิดเห็นที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนใหม่มีต่อปัญหาได้ชี้ให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องมี การเตรียมครูที่จะทำการนิเทศนิสิตฝึกสอน

Pfeiffer¹¹ ได้เสนอแนะไว้หลายข้อดังต่อไปนี้ :-

1. เกี่ยวกับการเตรียมตัวของนิสิตฝึกสอน นิสิตแต่ละคนควรจะได้รับคำแนะนำให้รู้ถึงจุดอ่อนและจุดเด่นในเนื้อวิชาที่โคเรียนก่อนของฝึกสอน นิสิตที่มีจุดอ่อนในเนื้อวิชาควรได้รับความช่วยเหลือ อาจารย์ช่วยฝึกสอนควรจะเข้าใจว่านิสิตฝึกสอนบางคนมีความรู้ก่อนการสอบ

¹⁰ Pfeiffer, Op.Cit.

2. เกี่ยวกับการตั้งเกณฑ์การสอบ อาจารย์ช่วยฝึกสอนควรจะช่วยให้นักศึกษานิสิตฝึกสอนใคร่ถึงวิธีที่จะทำให้การตั้งเกณฑ์การสอบมีความหมาย ควรส่งเสริมให้นักศึกษานิสิตฝึกสอนใคร่ถึงเกณฑ์การสอบในชั้นเรียนอื่นนอกเหนือจากชั้นที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนของตน และสนับสนุนให้ตั้งเกณฑ์การสอบครูที่มีเทคนิคการสอนที่ ๆ ควบ

3. การแบ่งงานระหว่างอาจารย์ช่วยฝึกสอนและนิสิตฝึกสอน ในการจัดนิสิตฝึกสอนให้แก่อาจารย์ช่วยฝึกสอนเป็นควรพยายามหลีกเลี่ยงอาจารย์ช่วยฝึกสอนที่ไม่สามารถรับนิสิตฝึกสอนได้ตลอดชั้น การจัดนิสิตฝึกสอนให้อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ทำหน้าที่ผู้อำนวยการมักจะก่อให้เกิดปัญหาทางการควบคุม รายละเอียดของกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยต้องการให้นิสิตฝึกสอนทำ ควรจะเขียนไว้เป็นเอกสารและส่งไปให้อาจารย์ช่วยฝึกสอน พร้อมกับแบบขอเสนอแนะการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพการฝึกสอนด้วย

4. ในด้านวินัย อาจารย์ช่วยฝึกสอนควรจัดประเภทงานให้นักศึกษานิสิตฝึกสอนมีโอกาสพัฒนาความเป็นผู้นำ และควรควบคุมวัตรเรียนเป็นแบบก่อน ควรมอบอำนาจหน้าที่ในชั้นเรียนให้นักศึกษานิสิตฝึกสอนทำที่ตนเอง ควรให้ออกงานนิสิตทำการสอนโดยไม่มีตงมีการนิเทศและควบคุมโดยให้ความช่วยเหลือจนนิสิตสามารถทำงานได้จนเป็นที่พอใจ

5. การช่วยเหลือนิสิตฝึกสอนควรวางแผนกิจกรรมการสอนและควรทำให้เสร็จภายใน 8 สัปดาห์แรกของการฝึกสอน ควรพยายามให้นักศึกษานิสิตฝึกสอนมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องเตรียมการสอนประจำชั้น และให้อาจารย์ช่วยฝึกสอนตรวจดูล่วงหน้า เพื่อจะได้มีเวลาแก้ไขเมื่อจำเป็น

6. การวัดของการฝึกสอนของนิสิตควรจัดในรูปแบบของการประชุมหมู่ระหว่างอาจารย์ช่วยฝึกสอน และอาจารย์นิเทศจากมหาวิทยาลัย การวัดควรทำเป็นระยะ ๆ เพื่อให้นิสิตฝึกสอนทราบถึงความก้าวหน้าของตน ผู้บริหารโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการวัดผลด้วยจำเป็นไป

ในปี ค.ศ. 1953 McCreey¹² ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "An Analysis of the Student Teaching Program in the Secondary Schools at Ball State Teachers College" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์โครงการฝึกสอนและสรุปผลเพื่อนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงโครงการนี้

McCreey¹³ ได้รวบรวมข้อมูลจากนิสิตฝึกสอน 128 คน อาจารย์ช่วยฝึกสอน 134 คน และอาจารย์พิเศษ 10 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

ผลของการค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ดังนี้ :-

1. โดยทั่วไปปัญหาและความยุ่งยากที่นิสิตได้เผชิญเป็นปัญหาเกี่ยวกับการสอน ซึ่งมีดังต่อไปนี้ :-
 - 1.1 เกี่ยวกับการควบคุมและการแนะนำการเรียนให้นักเรียน
 - 1.2 การวางแผนกิจกรรมการเรียน ตลอดจนวิธีการสอนและการแนะนำนักเรียนในการอภิปรายปัญหา
 - 1.3 การเร้าความสนใจและการตอบสนองของนักเรียน
 - 1.4 การปรับตัวให้เหมาะสมกับความต้อการ ความสนใจ พื้นความรู้ และความสามารถของนักเรียน
 - 1.5 การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในชั้นเรียน
 - 1.6 การประเมินผลความเจริญของงานและสัมฤทธิ์ผลของนักเรียน

¹²McCreey, Gene S., An Analysis of the Student Teaching Program in the Secondary Schools at Ball State Teachers College, Thesis Abstract Series, no.5, School of Education, Indiana University, Bloomington, 1953

¹³McCreey, Op. Cit.

- 1.7 การแสวงหาความรู้และความชำนาญในเนื้อหา และวิธีการสอนที่บังอาจ
 - 1.8 การปรับการสอนให้เหมาะสมกับวิธีอุปถัมภ์การสอน
 - 1.9 การศึกษานิสัยที่ดีในการศึกษา และการรักษาความสนใจของของนักเรียนให้สม่ำเสมอ
 - 1.10 การปรับปรุงการสอนและการรักษาของนักเรียน
 - 1.11 การมีระเบียบที่เหมาะสม
2. ปัญหาบางประการยังไม่แก้ไข ถึงแม้ว่าการฝึกสอนจะสิ้นสุดของแล้วก็ตาม :-
- 2.1 นิสัยมีเวลาฝึกสอนน้อยไป
 - 2.2 ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคการสอน
 - 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ช่วยฝึกสอน
 - 2.4 การไร้อะการคัดแปลงวิธีอุปถัมภ์การสอนให้เหมาะสมแก่ความสนใจ และการควบคุมของของนักเรียน
3. โดยทั่วไปนิสิตฝึกสอน อาจารย์ช่วยฝึกสอน และอาจารย์ที่เทคนิคมีความเห็นว่าโครงการฝึกสอนจะดีขึ้น
- 3.1 จัดเวลาในการฝึกสอนให้มากขึ้น
 - 3.2 จัดให้มีวิชาชั้นต้นที่มีโอกาสนำทฤษฎี และวิธีการทางการศึกษาไปปฏิบัติให้มากขึ้น
 - 3.3 ปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตฝึกสอน และอาจารย์ช่วยฝึกสอนให้ดีขึ้น

McCreary¹⁴ ได้เสนอแนะการปรับปรุงโครงการฝึกสอนในโรงเรียนมัธยมที่ Ball State Teachers College ไว้อย่างนี้ :-

¹⁴ McCreary, Op. Cit.

1. อาจารย์ของวิทยาลัยควรปรับปรุงประสบการณ์ทางการปฏิบัติให้เข้ากับ
ทฤษฎี
2. อาจารย์ช่วยฝึกสอนควรดูแลเอาใจใส่และความยุ่งยากอันติดปีกสอน
ประสม ควรมีโอกาสการอบรมเพื่อช่วยให้อาจารย์ช่วยฝึกสอนมีความรู้
และความสามารถพอที่จะช่วยนิสิตฝึกสอนแก้ปัญหาได้อย่างเป็นที่พอใจ
3. ทางวิทยาลัยควรสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตฝึกสอน และอาจารย์
ช่วยฝึกสอน โดยให้แต่ละฝ่ายเอาใจใส่หน้าที่และความรับผิดชอบของตน

ในปี ค.ศ. 1955 Bennie¹⁵ ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " A Compara-
tive Analysis of the On-Campus and Off Campus Student Teaching
Programs in Secondary Schools at Miami University " โดยมีวัตถุประสงค์
สำคัญเพื่อ

1. วางวัตถุประสงค์ของโครงการฝึกสอนของมหาวิทยาลัย Miami
2. ทดลองทราบว่ากิจกรรมอันใดที่ช่วยในบรรลุวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตฝึกสอนในโรงเรียนในมหาวิทยาลัย
และนิสิตฝึกสอนในโรงเรียนนอกมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ
การฝึกสอน
4. เพื่อสรุปผลจากการค้นคว้าและนำมาปรับปรุงโครงการฝึกสอนในท้องถิ่น

ในการดำเนินงานวิจัย Bennie¹⁶ ได้ศึกษาจากหนังสือต่าง ๆ และรวบรวม
ความลึกเห็นจากนิสิตฝึกสอน 87 คน อาจารย์ช่วยฝึกสอน 51 คน ที่ทำงานร่วมกับนิสิตฝึก
สอน และอาจารย์ในคณะวิชาการศึกษาของมหาวิทยาลัย Miami

¹⁵Bennie, William A., A Comparative Analysis of the On-Campus and Off-Campus Student Teaching Programs in Secondary Schools at Miami University, Thesis Abstract Series, no.7, School of Education, Indiana University, Bloomington, 1955

¹⁶Bennie, Op. Cit.

สรุปผลของการค้นคว้าได้ดังนี้ :-

1. นิสิตฝึกสอน อาจารย์ช่วยฝึกสอน และอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์มีความเห็นซึ่งกันในเรื่องวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน
2. นิสิตฝึกสอนและอาจารย์ช่วยฝึกสอนมีความเห็นว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียนโดยตรงเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่ามากที่สุด และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่ารองลงมา
3. นิสิตฝึกสอนทั้ง 2 กลุ่มได้เข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียนมากที่สุด และได้ร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนน้อยที่สุด
4. นิสิตฝึกสอนในโรงเรียนนอคมหาวิทยาลัยได้ร่วมในกิจกรรมทุกอย่างของโรงเรียน มากกว่านิสิตฝึกสอนในโรงเรียนในมหาวิทยาลัย
5. นิสิตฝึกสอนในโรงเรียนนอคมหาวิทยาลัยบรรลุจุดหมายของการฝึกสอนก่อนนิสิตฝึกสอนในโรงเรียนในมหาวิทยาลัย
6. นิสิตฝึกสอนและอาจารย์ช่วยฝึกสอนได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการฝึกสอน ส่วนใหญ่เกี่ยวกับด้านบริหารและหลักการนิเทศการฝึกสอน

ในปี ค.ศ. 1955 Stephens¹⁷ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " An Analysis of the Twelve-Hour Program of On-Campus Student Teaching in the Secondary School at Southern Illinois University " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะต่าง ๆ ของโครงการฝึกสอนในระดับมัธยมศึกษาที่มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ได้ และเพื่อสรุปผลจากการค้นพบ แล้วนำไปปรับปรุงโครงการฝึกสอน

¹⁷ Stephens, Clarence W., An Analysis of the Twelve-Hour Program of On-Campus Student Teaching in the Secondary School at Southern Illinois University, Thesis Abstract Series, no.7, School of Education, Indiana University, Bloomington, 1955.

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยเลือกประชากร จากนิสิตฝึกสอน 83 คน และอาจารย์ช่วยฝึกสอน 29 คน ในการตอบแบบสอบถามแบ่ง ตอนเป็น 4 ระยะ คือ เมื่อขึ้นต้นภาคที่ 2, 4, 8 และ 12 ของการฝึกสอน

แบบสอบถามที่ใช้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน

- ส่วนที่ 1 ตามความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน
 ส่วนที่ 2 ปัญหาและความยุ่งยากที่นิสิตประสบ
 ส่วนที่ 3 กิจกรรมและคุณภาพของกิจกรรมที่สอน
 ส่วนที่ 4 จำนวนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ
 ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลของการค้นคว้าได้ดังนี้ :-

1. นิสิตฝึกสอนและอาจารย์ช่วยฝึกสอนมีความเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน
2. ความยุ่งยากที่นิสิตฝึกสอนส่วนใหญ่ประสบเป็นความยุ่งยากเกี่ยวกับการสอน
3. ความยุ่งยากที่นิสิตฝึกสอนประสบจะค่อย ๆ ลดลงตามระยะเวลาของการฝึกสอน แต่ยังคงมีความยุ่งยากบางประการที่ยังไม่ได้แก้ไขแม้จะสิ้นสุดการฝึกสอนแล้ว
4. นิสิตฝึกสอนเห็นว่ากิจกรรมที่เกี่ยวกับองค์การสนธิสัญญาเสรีเขตไทยตรงให้คุณภาพมากที่สุด
5. นิสิตฝึกสอนส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการสอนในหอเสรีเขตเพียงหอ
6. อาจารย์ช่วยฝึกสอนและนิสิตฝึกสอนมีข้อเสนอแนะสำหรับปรับปรุงโครงการฝึกสอนว่า ราชการวิชาทาง ๆ ที่ฝึกสอนควรจะมีนิสิตในทางปฏิบัติ และควรจะมีระยะเวลาในการฝึกสอนให้นานขึ้น

Blanton¹⁸ ทำวิทยานิพนธ์เมื่อปี ค.ศ. 1957 เรื่อง "An Analysis of the Full-time Off Campus Student Teaching Program in the Secondary Schools at Appalachian State Teachers College" โดยมีความมุ่งหมายเพื่อประเมินค่าของโครงการฝึกสอนในโรงเรียนมัธยมที่ Appalachian State Teachers College ว่ามีผู้สนใจและเข้าใจมากน้อยแค่ไหน และเพื่อจะในจุดเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมตัวครู

Blanton¹⁹ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการฝึกสอนพร้อมทั้งทำรายการประสพการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น ๆ แล้วส่งไปยังแผนกจัดการฝึกสอน และอาจารย์ช่วยฝึกสอน 65 คน เพื่อพิจารณา นอกจากนั้นยังได้รวบรวมข้อมูลจากนิสิตฝึกสอนในระดับมัธยมศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ 108 คน และอาจารย์ช่วยฝึกสอน 108 คน โดยให้นิสิตฝึกสอน และอาจารย์ช่วยฝึกสอนเขียนเป็นรายงานพร้อมทั้งเสนอแนะการปรับปรุงโครงการฝึกสอนด้วย

ผลของอาวิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน จากความเห็นของกรรมการฝึกสอนสรุปได้ดังต่อไปนี้ :-

1. เพื่อจัดประสพการณ์ซึ่งจะสร้างความเข้าใจในพัฒนาการทางกาย จิตใจ สมอง และอารมณ์ ของเด็ก
2. จัดประสพการณ์ที่จะช่วยให้นิสิตฝึกสอนพัฒนาสมรรถภาพในการสร้างและรักษาสัมพันธ์กับนักเรียน ตลอดจนบุคคลากรในโรงเรียน และพ่อแม่ ของเด็ก
3. จัดประสพการณ์ที่จะช่วยให้นิสิตฝึกสอนมีความรู้ในการทำงานอย่างเพียงพอ เกี่ยวกับกิจกรรมทั้งหมดของโรงเรียน
4. จัดประสพการณ์ซึ่งจะช่วยให้ นิสิตได้คุ้นเคยกับกิจวัตรประจำวันของครู ประจำวัน

¹⁸Blanton, Roy R. Jr., An Analysis of the Full-time Off-Campus Student Teaching Program in the Secondary Schools at Appalachian State Teachers College, Thesis Abstract Series, no.9, School of Education, Indiana University Bloomington, 1957

¹⁹Blanton, Op. Cit.

5. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้และวัตถุประสงค์ของโรงเรียน
6. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่รวบรวมนและตีความหมายของข้อตกลงในการใช้เครื่องมือให้เป็นประโยชน์แก่การวัดความเจริญของงานของนักเรียน
7. จัดประสบการณ์ให้นักเรียนมีทัศนคติที่รับผิดชอบในงานด้านอาชีพ และทำหน้าที่เป็นสมาชิกผู้ตรวจการของคณะกรรมการนักเรียน
8. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนมีความปรารถนาที่จะก้าวหน้าทั้งในทางส่วนตัวและในทางอาชีพ
9. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนสนใจใฝ่รู้และใฝ่เรียนมาในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานสอนใบบางมีประสบการณ์
10. จัดประสบการณ์ให้นักเรียนจะให้ความสนใจใฝ่รู้และใฝ่เรียนมาในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานสอนใบบางมีประสบการณ์
11. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับงานสอนใบบางมีประสบการณ์
12. จัดประสบการณ์ให้นักเรียนจะให้ความสนใจใฝ่รู้และใฝ่เรียนมาในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานสอนใบบางมีประสบการณ์
13. จัดประสบการณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ในเนื้อวิชาในสาขาของตนได้กว้างและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบและวิเคราะห์เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ :-

1. อาจารย์และผู้อำนวยการควรพยายามทำให้ประสบการณ์และการทดลอง การปฏิบัติทางวิชาชีพมีความสัมพันธ์กันและระเบียบวิธีทางการศึกษามากขึ้น
2. ก่อนออกฝึกสอนนิสิตควรให้มีประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ทางเทคนิคศึกษา

3. ควรจะจัดให้มีการประชุมพิเศษเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ช่วยฝึกสอนแก่อาจารย์ช่วยฝึกสอน ทางมหาวิทยาลัยควรจัดทำคู่มือเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันนิสิตฝึกสอนแจ้งให้แก่อาจารย์ช่วยฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ
4. ควรจัดประชุมพิเศษแก่นิสิตก่อนออกไปฝึกสอนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทางมหาวิทยาลัย คาดหมายให้เขาทำในเวลาดูฝึกสอน
5. ควรจัดโครงการเรียนและกิจกรรมในนิสิตเสียใหม่ เพื่อให้นิสิตจะพอใจทำการสังเกตการสอนอย่างมีความหมาย
6. อาจารย์พิเศษควรไปเยี่ยมนิสิตบ่อยขึ้น และให้เวลากับนิสิตมากขึ้น
7. การนิเทศนิสิตฝึกสอนอย่างใกล้ชิด อาจารย์พิเศษและอาจารย์ช่วยฝึกสอนควรแบ่งเบาความรับผิดชอบ ในการแนะนำนิสิตฝึกสอนเกี่ยวกับกิจกรรมนอกหลักสูตร
8. ควรปรับปรุงระบบวัดผลนิสิตให้มากขึ้น ควรให้นิสิตฝึกสอนและอาจารย์ช่วยฝึกสอนร่วมมือกันทำการประเมินความเจริญของงานของนิสิตฝึกสอน
9. ควรพิจารณาจัดให้มีการพัฒนาเกี่ยวกับการฝึกสอนให้มากขึ้น

ในปี ค.ศ. 1959 Cooke²⁰ ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " Quantitative Standards For the Implementation of Qualitative Standards in Student Teaching Programs. " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงการเกี่ยวกับโครงการฝึกสอนให้เป็นที่พอใจแก่คณะครูและนักการศึกษา และเพื่อช่วยในการฝึกสอนโคมมิตีขึ้น

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับการฝึกสอนในสถาบันการศึกษา
 หนึ่ง ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ของสหรัฐอเมริกา 34 แห่ง สถาบันเหล่านี้เป็นสมาชิก

²⁰ Cooke, Dan Boy, Quantitative Standards For the Implementation of Qualitative Standards in Student Teaching Programs, Dissertation Abstracts, no. 9, University Microfilms, Inc., 1960.

ของสมาคม American Association of Colleges of Teacher Education ใน
ปี ค.ศ. 1958

สรุปผลของการค้นคว้าครั้งนี้

1. ระยะเวลาของการฝึกสอนควรจะเป็นอย่างน้อยที่สุด 9 สัปดาห์ สำหรับโครงการฝึกสอนเต็มวัน 7 และ 18 สัปดาห์สำหรับโครงการฝึกสอนครึ่งวัน^{๑๔}
2. ควรจะจัดให้อาจารย์ฝึกสอนได้มีเวลาสำหรับนิเทศฝึกสอนเต็มเวลา อย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
3. ผู้ที่เข้าทำหน้าที่เป็นอาจารย์ช่วยฝึกสอนควรมีวุฒิอย่างน้อยระดับปริญญาตรี เป็นไปได้เริ่มรับราชการนิเทศฝึกสอน และเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านการสอนด้วยดีมาเป็นเวลา 2 ปี ถึง 5 ปี
4. อาจารย์นิเทศของมหาวิทยาลัยควรเป็นผู้ที่มีวุฒิปริญญาโท มีความรู้ในเรื่องทฤษฎีและเทคนิคการสอน และเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านการสอนมาเป็นเวลา 3 ปีถึง 5 ปี
5. ในภาคเรียนหนึ่ง ๆ สำหรับชั้นประถมศึกษา ไม่ควรจัดให้อาจารย์นิเทศกับนิเทศฝึกสอนเกินกว่า 1 คน และในระดัมนั้นไม่ควรเกิน 2 คน
ถ้าเป็นโครงการฝึกสอนครึ่งเวลาในระดับประถมอาจจัดให้นิเทศฝึกสอน 2 คน
อยู่ในความดูแลของอาจารย์ช่วยฝึกสอนคนเดียวกัน แต่จะต้องเป็นคนละเวลา
6. ควรจัดตารางสอนของอาจารย์ช่วยฝึกสอน ให้มีเวลาสำหรับประชุมปรึกษาหารือกับนิเทศฝึกสอน และอาจารย์นิเทศอย่างน้อยที่สุดควรเป็นสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง
7. ควรจะเชิญอาจารย์ช่วยฝึกสอนให้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับโครงการฝึกสอนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 หรือ 2 ครั้ง

8. ควรจะมีค่าตอบแทนให้อาจารย์ช่วยฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ
9. ไม่ควรให้นิสิตฝึกสอนเต็มตัวที่โรงเรียนวิชาใด ๆ ขณะทำการฝึกสอน ถ้าเป็นนิสิตฝึกสอนครึ่งตัวอาจจะอนุญาตให้เรียนวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอนได้ แต่ไม่ควรเกิน 2 วิชา
10. ควรจะจัดให้นิสิตฝึกสอนได้ฝึกสอนในโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงกับที่พักของนิสิต
11. นิสิตฝึกสอนควรจะได้ร่วมในกิจกรรมของชุมนุมหรือชมรมที่ทำการฝึกสอน แต่ควรเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน
12. นิสิตฝึกสอนควรจะได้คุ้นเคยกับรายงานและบันทึกต่าง ๆ ของอาจารย์ช่วยฝึกสอน
13. ในที่ที่โรงเรียนมัธยมต้นและมัธยมปลายอยู่ใกล้กัน นิสิตฝึกสอนควรจะได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอนในโรงเรียนมัธยมทั้ง 2 ระดับ
14. นิสิตฝึกสอนควรได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ช่วยฝึกสอน ตลอดเวลา 5 วันแรกให้มีความเข้าใจและสามารถประเมินตนเองได้

ในเมื่อเกี่ยวกับ Orlosky²¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Performance, Relative Importance, and Factors which Prevent Performance of Certain Activities in Student Teaching "

1. กำหนดวิธีการที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพในการฝึกนิสิตฝึกสอน ในความทุกข์ของเรา

²¹Orlosky, Donald E., Performance, Relative Importance and Factors which Prevent Performance of Certain Activities in Student Teaching, Dissertation Abstracts, no. 8, University Microfilms, Inc., 1980.

2. กำหนดกิจกรรมที่นิสิตฝึกสอนปฏิบัติและทำการฝึกสอน
3. กำหนดกิจกรรมที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนเห็นว่าสำคัญ
4. หาสาเหตุที่กิจกรรมบางอย่างไม่ได้ยึดถือในสถานการณืบางอย่าง
5. รับคำแนะนำจากอาจารย์ช่วยฝึกสอนในการปรับปรุงโครงการฝึกสอน

ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์อาจารย์ช่วยฝึกสอน 50 คน ที่มีประสบการณ์ในการนิเทศนิสิตฝึกสอนมาแล้วตั้งแต่ 11 ปี ถึง 45 ปี และอาจารย์ทั้ง 50 คน นี้ได้ทำการนิเทศนิสิตฝึกสอน 581 คน เฉลี่ยอาจารย์ช่วยฝึกสอน 1 คน คือนิสิตฝึกสอน 11.62 คน

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ :-

1. นิสิตฝึกสอนจะคอย ๆ มีความรับผิดชอบในการสอนที่ละน้อย
2. อาจารย์ช่วยฝึกสอนได้เตรียมตัวในการรับนิสิตฝึกสอนเพียงเล็กน้อย
3. นิสิตฝึกสอนได้ทำการสังเกตการสอนในชั้นเรียน
4. มีความจำเป็นที่จะเพิ่มความสำคัญให้แก่งิจกรรม เกี่ยวกับ การ วิจารณ์ การแนะนำ กิจกรรมนอกหลักสูตร การบริหารโรงเรียน
5. กิจกรรมที่ได้สอนน้อยที่สุดได้แก่งิจกรรมเกี่ยวกับการติดต่อกับผู้ปกครองและชุมชน
6. สิ่งที่นำทวาทศวันในการฝึกสอนก็คือ อาจารย์ช่วยฝึกสอนไม่ได้ทำหน้าที่ของตนในการฝึกสอนเท่ากับงานในหน้าที่ของตน และไม่ได้คำนึงถึงกิจกรรมการฝึกสอน เพราะเขามีเวลาไม่เพียงพอ นิสิตฝึกสอนไม่มีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน

ในปีการศึกษา 2505 วิริยะ²² เวชวิธ ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "ข้อคิดเห็นของอาจารย์ช่วยฝึกสอนเกี่ยวกับผลการฝึกสอนของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2505" โดยมีความมุ่งหมายที่จะทราบว่าอาจารย์ช่วยฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นและข้อเสนอนะ เกี่ยววกับนิสิตฝึกสอนของคณะครุศาสตร์อย่างไรบ้างในด้านความรู้ การสอน การปกครอง บุคลิกภาพ สังคม ความร่วมมือ การอนามัย และในด้านทัศนคติที่มีต่ออาชีพของนิสิตเอง

ผู้เขียนได้รวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามไปให้อาจารย์ช่วยฝึกสอนที่โค้วหน้าที่เป็นอาจารย์ช่วยฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนของคณะครุศาสตร์ในปีการศึกษา 2505 จำนวน 170 คน แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบ Rating Scale โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง อ่อน อ่อนมาก ผู้เขียนได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น และจัดอันดับตามค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น

สรุปผลของการสัมมนาความคิดเห็นของอาจารย์ช่วยฝึกสอนโค้วดังต่อไปนี้

ก. ด้านการจัดกนห้องเรียน (1) ความเอาใจใส่ในเรื่องสมุดประจำวัน สมุดเรียกชื่อ และการเก็บสมุดแจกงานนักเรียนโค้วบ้างมีระเบียบและรวดเร็ว นับว่าอยู่ในระดับดี (2) ความสะอาดในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดระเบียบของโต๊ะเรียน และเก้าอี้ และการปฏิบัติงานประจำ เช่น เรียกชื่อและเก็บบัตร เข้าชั้น จัดว่าอยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับ ส่วนความคิดเห็นในข้ออื่น ๆ จัดว่าอยู่ในระดับค่อนข้างดี มีอยู่เพียงข้อเดียวคือ การเอาใจใส่ในความสะอาดหลังและทรุกไทรของเครื่องใช้จัดอยู่ในระดับอ่อน

ข. ด้านการสอน (1) ความสม่ำเสมอในการเตรียมการตอนจัดอยู่ในระดับดี (2) ความจัดเจนในเนื้อหาที่สอนอยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับ ส่วนความคิดเห็นข้ออื่นที่อยู่ในระดับดีทุกข้อ

ค. ด้านบุคลิกภาพที่แสดงออก (1) นิสิตฝึกสอนมีปฏิภาณว่องไว หน่วยงานต่างมีชีววิจักใจ มีความร่าเริง การไหลลื่นคำและภาษาถูกต้องตามวัฒนธรรม จัดอยู่ในระดับดี

²²วิริยะ เวชวิธ ข้อคิดเห็นของอาจารย์ช่วยฝึกสอนเกี่ยวกับผลการฝึกสอนของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2505 วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505 103 น.

(2) การแสดงออกทางภาษาจิตอยู่ระดับที่เช่นเดียวกัน ส่วนข้ออื่น ๆ ก็จิตอยู่ในระดับที่นอก จากเรื่องความมั่นใจเพียงข้อเดียวที่จิตอยู่ในระดับปานกลาง

ง. ท่านลักษณะภายนอก (1) นิสิตฝึกสอนแต่งกายสะอาดและรักษาลักษณะ ภายนอกให้เหมาะสมอยู่เสมอจิตอยู่ในระดับดีมาก (2) การแต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะถูก ของตามแบบแผนประเพณี และแสดงถึงรสนิยมสูง จิตว่าอยู่ในระดับดี ระดับความคิดเห็นของ ทุกข้อไม่ต่ำกว่าระดับดี

จ. ท่านลักษณะทางสังคม (1) ความอ่อนโยนสุภาพจิตอยู่ในระดับดีมาก (2) การเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป การเห็นใจและการช่วยเหลือคนอื่นจิตอยู่ในระดับดี ข้ออื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมานี้ก็จิตว่าในระดับดีทั้งสิ้น

ฉ. ท่านอนามัย (1) อนามัย และร่างกายของนิสิตฝึกสอนจิตอยู่ในระดับดี (2) จิตใจไม่มีกังวลขุ่นมัวและอารมณ์ไม่หวั่นไหวง่ายจิตอยู่ในระดับดีเหมือนกัน ส่วนในเรื่อง อื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาก็จิตว่าอยู่ในระดับดีทั้งสิ้น

ช. ท่านการช่วยช่วยหาความรู้ (1) ความเชื่อว่าอาชีพครูเหมาะสมสำหรับ คนจิตอยู่ในระดับดีมาก (2) ความสนใจในการสอนของตนเองและผู้อื่นจิตอยู่ในระดับดี (3) การปฏิบัติงานชั้นขั้นหนึ่งจิตอยู่ในระดับดีเหมือนกัน ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ ช่วยฝึกสอนที่มีต่อการช่วยอื่น ๆ ก็จิตว่าอยู่ในระดับดีทั้งสิ้น

ซ. ท่านวินัยและการปกครองชั้น (1) ความเมตตาต่อเด็กจิตอยู่ในระดับดีมาก (2) การให้ความยุติธรรมต่อเด็ก การนำคนให้เป็นที่ไว้วางใจและเป็นที่รักนับถือของนักเรียน จิตอยู่ในระดับดี ส่วนรายการอื่น ๆ นี้ระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับดีเป็นส่วนมาก